

Det här verket har digitaliserats vid Göteborgs universitetsbibliotek.
Alla tryckta texter är OCR-tolkade till maskinläsbar text. Det betyder att du kan söka och kopiera texten från dokumentet. Vissa äldre dokument med dåligt tryck kan vara svåra att OCR-tolka korrekt vilket medför att den OCR-tolkade texten kan innehålla fel och därför bör man visuellt jämföra med verkets bilder för att avgöra vad som är riktigt.

This work has been digitised at Gothenburg University Library.
All printed texts have been OCR-processed and converted to machine readable text.
This means that you can search and copy text from the document. Some early printed books are hard to OCR-process correctly and the text may contain errors, so one should always visually compare it with the images to determine what is correct.





N:o 45
Den 4 Nov.

Illustrerad Veckotidning för Söndagsskolan och Hemmet.
Redaktion: Signe och A. Walder.

45 årg.
1928

Elisa botar en spetälsk.

2 Kon. 5: 1—14.



palatsen och de fina gemaken bor ofta sorgen. Makt, rikedom och anseende kunna icke hindra den att stiga in. Oombedd kommer den och viker icke genom maktbud. Det var sorg i Naamans hus. Den mäktige mannen, som var mycket uppskattad av sin herre och som fruktades av rikets fiender, led av en hemsk, obotlig sjukdom.

Hans hustru sörjer, tjänarna skrida tysta genom salarna och utföra sitt arbete utan buller och själv sitter Naaman modlös och grubblande. Döden stirrar emot honom, och med stigande oro väntar han, att sjukdomen efter det vanliga förloppet skall tilltaga.

Men det var en i Naamans hus, som trodde, att hennes herre kunde botas. Det var den lilla judiska slavflickan. I sitt hemland hade hon hört, hur den store profeten i Samaria hade gjort många tecken och under uti Herrens namn. Och en dag sade hon till sin fru: "O, att min herre vore hos profeten i Samaria, så skulle denne nog befria honom från hans spetälska."

I Naamans hus hade den lilla flickan uppfört sig så väl att hon vunnit sin husmoders fulla förtroende. Man litade på hennes ord. Så skall också du min unga vän tala och handla, så att man kan lita på dig. Därigenom skapar du dig själv lycka.

En sjuk vill gärna bli frisk. Man använder sig av alla möjliga medel för att återvinna hälsa, och Naaman var icke sen att med sin konungs rekommendationsbrev på fickan begiva sig till Samaria till Israels konung. När denne fick höra Naamans ärende, blev han förskräckt och trodde, att den arameiske konungen blott sökte sak med honom.

Förvånansvärt är, att konungen glömt den store profeten, som en gång genom ett under räddade hans här från undergång. Det är så lätt att glömma de välgärningar, som man en gång fått mottaga. Men det är icke hedrande att göra så. Om någon bevisar dig godhet bevara detta i tack-samt minne.

Då profeten fick höra, hur förskräckt konungen blev, när Naaman kom till honom, sände han bud till konungen och lät säga honom, att han skulle sända Naaman till profetens hus. Så kom då Naaman till profeten och stannade utanför dörren. Men profeten gick icke ut och hälsade, utan han sände blott ett bud till den mäktige mannen, att denne skulle fara till

Jordan och doppa sig sju gånger i floden så skulle han bli fri från sin sjukdom.

Men denna tillsägelse förtröt den mäktige mannen. I vredesmod tänkte han fara hem igen utan att göra som profeten sagt. Men Naamans tjänare voro klokare än deras herre. De gingo fram till honom och sade: "Min fader, om profeten hade förelagt dig något svårt, skulle du då icke hava gjort det? Huru mycket mer, då han allenast har sagt dig: Bada dig, så bliver du ren."

Tjänarnas kloka ord lugnade den häftige mannen, och det blev klart för honom, att profetens föreskrift var mycket enkel att följa. Han for till Jordan och doppade sig i floden sju gånger såsom profeten sagt.

Och nu skedde det stora undret, då han doppat sig sjunde gången, såg han, hur den hemska sjukdomen försvann. O, vad hans hjärta jublade! Han var frisk. Israels Gud hade bevisat sin makt, och Naaman ville sedan städse tjäna och dyrka honom.

Men såsom Herren ägde makt att bota Naaman från hans sjukdom, så äger han också makt att rena ditt hjärta från syndens spetälska och göra dig till sitt barn. Lyd såsom Naaman Herrens råd och anvisning och hans kraft skall bli uppenbar för dig.

A. Walder.

Den rike mannen från Sydamerika.

(Forts. fr. n:r 44.)

Under det att han försökte att föra henne till en stol, kommo plötsligt från andra sidan de tre barnen. De buro en stor blombukett och ett stort plakat som Gerhard hade skrivit. På detta stod präntat med barnslig stil: "Var snäll och tag icke ifrån oss lusthuset!" De ställde sig framför herr

Schmidt och sågo med stora ögon förväntansfullt på honom.

"Vad skall det här betyda?", sade slutligen "den rike mannen från Sydamerika" helt förvirrad, "tro ni då, att jag ämnar sätta er på bar backe? Om jag låter riva ned detta gamla, osunda hus, så skall jag natur-

ligtvis sörja för, att ni få något bättre!"

"Något bättre!" stammade fru Gravenberg. Hennes reumatism hade blivit mycket sämre i det fuktiga huset. "Något bättre!" ropade barnen, men de kunde inte tänka sig, vad det kunde innebära. Gamla minnen doko upp för dem.

"Kan Ni förlåta mig för den ångest, som jag ofrivilligt berett Eder?", sade herr Schmidt till fru Gravenberg, "och jag försäkrar Er om, att jag vill vara Guds hantlangare och hjälpa Er, så gott jag förmår." Därpå sade han farväl och gick.

Följande dag fick Vera följa med på båtutfärden och berättade därvid om sin resa från Sydamerika, under vilken hon lärde sig att bedja. På aftonen samma dag kom herr Schmidt åter på besök till fru Gravenberg, nämligen med en färdig plan.

Han bad fru Gravenberg att förestå hans hushåll och att samtidigt med honom flytta in i villan. Det nya huset skulle också byggas så, att det fanns tillräckligt utrymme för dem alla. "Och att bidra till barnens uppfostran skall vara mitt tack för, att Ni är nog vänlig att övertaga mitt hushåll", sade han. "Gerhard är så gammal, som mitt yngsta barn skulle

ha varit, han skall få studera i hans ställe!"

Fru Gravenberg satte händerna för ögonen och grät, men det var tack- och glädjetårar över Guds och människors godhet.

Vilken pingsthögtid! Hon kunde knappt fatta allt, som hänt. På några dagar hade herr Schmidt låtit inreda villan så, att familjen kunde flytta in. Ingen var lyckligare än Vera, som snart lärde sig att älska fru Gravenberg som en mor.

Nu blev familjelivet trevligt, och herr Schmidt sade, att han hade allra största fördelen av bytet.

Men då det gamla lusthuset revs, stodo dock barnen sorgsna bredvid. Ett litet stycke vildmark lovade herr Schmidt dem att få behålla, när trädgården skulle ställas i ordning, för att leka indianer och andra lekar. Och på ett annat ställe skulle ett nytt litet hus byggas. Däri skulle Paulats få bo. Herr Paulat skulle sköta trädgården, och så var det väl sörjt för alla.

"Allt detta ha vi den rike mannen från Sydamerika att tacka för!" ropade Walter Paulat. "Nej", svarade Ruth, "Frälsaren, som uttänkt allt så underbart åt oss!" Och däri hade hon rätt.

Fritt från tyskan av *Folke W.*

Seger i döden.

Av *Elias Grip.*

I.

På slutningen av den Esquilinska kullen i Rom låg Flaviernas praktfulla marmoralpats. Ätten var gammal, och flera av dess medlemmar hade med ärorika bragder skrivit sina namn på den romerska historiens blad. Nu befann sig dess huvudman, en av kejsar Neros förtrogna uppe i

Gallien, där han förde befäl över en större häravdelning.

Det var en solig vårmorgon. Husets härskarinna, den sköna Perpetua, trädde ut på terrassen och stod en stund lutad mot en marmorpelare, försjunken i betraktande av den härliga tavia, som utbredde sig framför henne. Där låg den eviga staden, badande i morgonljus. (Forts.)

Bara en törntag.

*En liten törntag bara,
men, ack, så ont det gör,
och solskensdagens nöje
den alldeles förstör!*

*En liten törntag bara,
ett ord i vrede sagt,
hur bittert det kan sarga,
förfärlig är dess makt!*

*Tänk, om här aldrig hördes
ett enda vredens ord,
hur lyckosam vår levnad
på nu så skuldtyngd jord!*

*Tänk, om vi med varandra
vår väg i kärlek gick,
hur mörkret skulle vika
för ljuset i vår blick!*

*Tänk, om vi följde Honom,
som god och sann och ren
var av Guds eget väsen
en bild, ett återsken!*



*Gud hjälpe oss att vilja
den rätta kraften få,
Gud hjälpe oss att kunna
i provets stund bestå!*

ELLA.

”Var är Josef?”

En liten gosse hade sprungit bort från hemmet. Vilken uppståndelse det blev! — ”Var är Josef? Var är Josef?” — Så ljud ropet överallt. Mor var utom sig av ängslan; far likaså. Man sökte på vinden, i uthusen, i brunnen — överallt. Josef var och förblev dock borta.

Än! — Tänk, om han fallit i ån. Man löpte utmed stranden och ropade: ”Josef! Josef! Josef!” Och långt därborta i skogsbrynet svarade ekot:

”Josef! Josef! Josef!” Men gossen kom inte.

Kvällen kom. Dystra föllo skuggorna över nejden. Uppgifven av trötthet lutade mor sitt huvud för att vila en stund. Men sömnen flydde. Med vidöppna, svidande ögonlock låg hon och stirrade i mörkret. Till sist tog dock tröttheten ut sin rätt, och hon föll i en dvalliknande slummer. Då började fantasien sin lek. Än, näckrosbladen, ekot, Josef, en liten vit kista — vilket kaotiskt virrvarr — — —

Plötsligt slog hon upp ögonen. Som kastad av en fjäder stod hon på sina fötter. Vad! Var det redan morgon? Jäväl. Klockans timvisare stod på sex.

Hon hör sorl nerifrån gården. Gardinen far upp med en smäll. Och se! Där står ju hennes älskade gosse hållande i fars hand. O, Gud!!! —

Hon skyndar ner och sluter sitt älskade barn till sitt bröst. Inte ett ord av förebråelse, endast glädjeyttringar över att han är återfunnen. Smärtan, ångesten äro bortglömda. *Josef är hemma.*

Gossen hade tillsammans med en kamrat varit ute och lekt. Så hade han fått se en vacker fjäril och i sin iver att fånga den, hade han glömt kamraten och allt samt kommit långt, långt bort i skogen. Utan att veta, var han befann sig eller varåt hemmet låg, hade han sprungit omkring och ropat på far och mor, tills han överväldigad av trötthet dignat ner på den mjuka mossan under en yvig gran, där han somnade. Sen visste han ingenting om, förrän far nu i tidiga morgonstunden stod lutad över honom och uttalade hans namn.

— — — — —
"Josef är hemma! Josef är hemma!" — Så ljöd jubelropet i den tidiga morgonstunden, då den försvunne av far hade förts hem.

Kära barn! — Det gives många vilsekomna och på syndens farliga vägar kringirrande människobarn i världen. Och — vår himmelske Fader sörjer däröver samt söker efter de förlorade. En hel här av tjänare har han sänt ut i det syftet. Dock — det är ej lätt att finna de vilselupna. I syn-



Fadern lyfte upp sin son.

davanornas mörka, hemska skog äro de likasom uppslukade.

Likväl återfinnes en här och en där. Ibland händer det, t. ex. i väckelsetiden, att många komma på en gång. Då blir det jubel. Ja, ty Jesus har sagt, att det blir glädje i himmelen över en enda syndare, som vänder om från sina vägars villa till Gud.

Kära barn! — Var är du? Är du med bland de i syndens mörker kringirrande själarna? Hör då: Din himmelske Fader söker efter dig. Jesus, din Frälsare kallar dig. Säg, vill du ej stanna och låta honom föra dig till rätta? Om du det gör, blir det glädje i himmelen — *över dig.*

Oscar Halloff.



Mörtsjöns söndagsskola.



vanstående är en bild tagen av söndagsskolan i Mörtsjön, Hassela socken.

Hassela Friförsamling har anordnat söndagsskolan, och äro vi två dess medlemmar som turar om och besöker platsen. Vi känner nog samt svåra svagheter och brister i både kunskaper och tid, men när vi se våra unga vänner omfatta vår ringa verksamhet med glädje och kär-

lek, som bl. a. tagit sig uttryck i de verser som tillägnades oss på sista julfästen, då värmes våra hjärtan, och vi våga tro att ett litet ringa korn sått i kärlek dock skall bära någon frukt i det godas tjänst, om ock ej vi skulle få se så mycket därav.

De unga för Kristus, må vara vår hälsning till alla Sveriges söndagsskolor. (1 Petr. 3: 12.)

Lärarna.

Söndagsskoltexter.

Söndagen den 11 nov.

SMÅBARNSAVDELNINGEN.

Tacksägelse för bönhörelse. Luk. 18: 35—43.
Minnesvers: Jag har Herren kär, ty han hör min röst och mina böner. Ps. 116: 1.

MELLANAVDELNINGEN.

Jeremia kallas. Jer. 1: 4—10, 17—18.
Minnesvers: När Herren, Herren talar, vem skulle då icke profetera? Amos 3: 8.

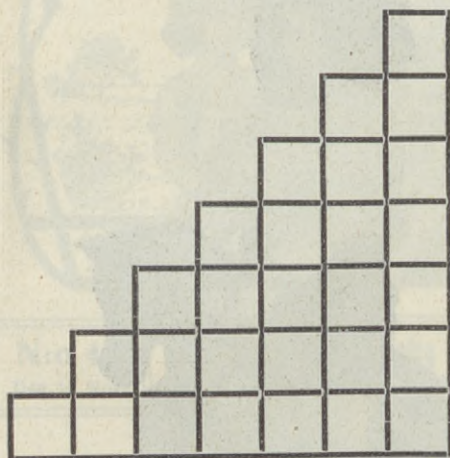
ÖVRE AVDELNINGEN.

Den botfärdige konungen. 2 Sam. 12: 17 a, Ps. 51: 6—13.

Minnesvers: Och om vi bekänna våra synder, så är han trofast och rättfärdig, så att han förlåter oss våra synder och renar oss från all orättfärdighet. 1 Joh. 1: 9.

Prisuppgifter.

N:r 9. Trappgåta.



I rutorna härövan skola följande bokstäver införas: AAAAAAABEEEEELLNRRR SSTTUVVVÄ så att de lodräta raderna bilda

1. En bokstav.
2. Ett träd.
3. Ett däggdjur.
4. En europeisk flod.
5. En av antikens gudinnor.
6. Ett berg, omtalat i Bibeln.
7. En järnvägsknut i Sverige.

Är gåtan rätt löst skall den nedersta vågräta raden bilda samma ord, som den 7:de lodräta.

N:r 10. Krets-gåta.

1	2	1 och 3 = Stad i Norge.
		1 och 4 = Kungligt lustslott.
3	4	3 och 2 = Däggdjur.
		2 och 4 = Verb.

N:r 11. Ordspråksgåta.

- 1) Jag har som de flesta kvinnor mest lust för husligt arbete.
- 2) Mången gång är man för lat, för att gå ut och promenera.
- 3) När man ropar ute, giva bergen eko.
- 4) Har du lust, att gå med i kyrkan i morgon?
- 5) I norra Sverige är barr- och i södra Sverige lövskogen den förhärskande.
- 6) Om jag får en ny hatt skall den vara svart.
- 7) Han fick, som man ju också kunnat vänta, hedersmedalj.
- 8) Om jag lägger in ansökan nu genast, kan jag få svar om några dagar.

Tag ett ord i varje mening så skall det bilda ett känt ordspråk.

N:r 12. Skal och kärna.

vin	—	rem
gul	—	lucka
fjäll	—	murkla
fält	—	gård
bok	—	rätta
mo	—	mos
sjö	—	lök
berg	—	ristning
lin	—	hus
ull	—	nystan
vild	—	penna
råg	—	kavel

Sätt in enstaviga ord i streckens ställe, som skola utgöra slutstavelser till vänsterraden och begynnelsebokstäver till högerleden.

En ridtur.

Hoppla, hästen silvergrå,
nu så ska vi pröva på
vägar, som gå vida,
nu så ska vi rida,
rida länge, rida fort,
fram till sagokungens port.

Där stå tomtar små på vakt
har min lilla farmor sagt.
När på dörr'n de glänta
vi ej längre vänta,
nej, då rida vi dit in.
Hoppla, hoppla Grälle min!

Drottning Saga rar och god
följer oss med tålmod
genom salar många
och på stigar långa
genom vackra rosensnår,
där en ständig sommar rår.

Allt det vackraste vi drömt
finns i sagoslottet gömt,
allt vad bäst vi tänkte,
sagans fé oss skänkte;
du en krubba får av gull
utav havre överfull.

Jag får massor av choklad,
och då blir jag väldigt glad!
Bort från slottets salar
över berg och dalar
rider jag, med det jag fått
uti sagokungens slott.



Av mitt överflöd jag tar,
delar ut, där fram jag far
kakor och praliner.
Bara glada miner
skåda vi uppå vår färd
hemåt till vår egen härd!

ELLA.